

Když je těžký život ještě těžší

Zápisník
Lenka Strnadová
editorka MF DNES

Jsou to příběhy, ze kterých mrazí. Děti s vážným onemocněním jsou jiné než jejich vrstevníci a tento jiný nelehký život musí žít, i když si ho nevybraly...

Lékaři z Kliniky dětského a dorostového lékařství Všeobecné fakultní nemocnice v Praze sdělují rodičům smutnou zprávu až šestkrát měsíčně. Že věci, které jsou špatné, je u jejich dítěte tolik, že nebudou slučitelné se životem. Že se jejich dítě často nedožije ani maturity. Od chvíle, kdy si rodiče vyslechnou tuto diagnózu, se datuje nový život. Ztráta očekávání, smíření s realitou. Být dost silný na to žít i tento život plný těžkých zkoušek naplno.

Děti s vážnou nemocí toho potřebují spoustu - invalidní vozík, aby se mohly hýbat, pokud ochrnou, automobil, který je i s vozíkem přepraví, speciální rehabilitaci, asistenta... Rodiče, kteří o ně budou pečovat 24 hodin denně. A pár přátel, se kterými se budou cítit dobře.

Pokud jim nic z toho nedokážeme dát, alespoň jim jejich už tak těžký život ještě neztěžujeme. O tom, jak dokážou cizí lidé malým pacientům a jejich rodičům ublížit, je výstava, o níž píšeme na této stránce. Neříkejme slova, která bolí, raději poděme pomocnou ruku. Vždyť jak praví slogan na stránkách Společnosti pro mukopolysacharidózu: Kde není naděje, zbývá láska...

Ekonomika

Cena Odpovědná firma roku poprvé míří do regionu

Olomoucký závod společnosti Koyo Bearings ČR zvítězil v celostátním kole soutěže Odpovědná firma roku 2016, v níž odborná porota hodnotila, jak firmy pečují současně o zaměstnance, životní prostředí a rozvoj regionu, v němž působí. Je to vůbec poprvé, kdy podobnou cenu získala firma z Olomouckého kraje. Výrobce ložisek Koyo Bearings, jenž je součástí nadnárodní korporace JTEKT se sídlem v Japonsku, působí v Olomouci od roku 2000. Od té doby získal opakovaně ocenění pro nejlepšího zaměstnavatele v kraji. (olo)

Zábřeh

Ulici 28. října sleduje kamera

Kvůli zvýšené kriminalitě rozšířila zábřežská radnice kamerový systém ve městě i na ulici 28. října. Novou kameru zaplatily dotace ministerstva vnitra. Kamera snímá rovněž Wolkerovy sady a okolí zábřežského kostela Církve československé husitské. (rš)

INZERCE

Koupím

v Brně *Olomouci *Zlíně *Vyškově *Blansku *Šumperku *Břeclavi *Uh. Hradišti
Přijímáme výtvarná díla a starožitnosti
DO AUKCE ÚNOR 2017
Obrazy od autorů: Kaván, Kalvoda, Born, Panuška, Ullmann, Kuba, Uprka, Jambor, Blažiček, Slaviček, Lada, Zrzavý, Číla Procházka, Radimský, Lolek, Hudeček, Benka, Hála, Špála, Nejedlý, Frolka, Lhoták, Král, Foltýn, Kaláb, Mervart, Erdelyi aj. Šperky, mince, porcelán, staré sklo, perské koberec, betlémový aj.
Přijímáme předmětů, výkup hotové a bezplatné ocenění znalecm probíhá do 20. 1. 2017
Aukční síň Galerie Národní 25
Trnitá 3, Brno
www.galerie-narodni.cz
Znalec na tel.: 737 571 660

Města potřebují víc strážníků. Ale není kde brát

Strážníci jako nedostatečné zboží. Situaci ve velkých městech regionu neřeší ani náborové kampaně, které často končí fiaskem. Zájemců o práci u městské policie je málo, většinou přicházejí nepřipravení nebo pohoří ve fyzických testech.

Rostislav Hányš
redaktor MF DNES

OLOMOUCKÝ KRAJ Sehnat posily do svého sboru, které by pomohly s dozorem v ulicích, je podle městské policie stále těžší. Svědčí o tom výsledky aktuálních náborových kampaní na strážníky ve velkých městech Olomouckého kraje, do kterých se hlásí málo zájemců. Například v Šumperku se před časem do konkurzu k městské policii přihlásili pouze čtyři uchazeči, město přitom chce nabrat čtyři až šest strážníků. Pro jejich výběr potřebuje ideálně dvacítu adeptů.

„Chceme se dostat k většímu počtu uchazečů, aby bylo z čeho vybírat,“ říká šumperské městské policie Zdeněk Dočekal. Proto šumperská radnice vypsala nový kon-

kurz. Přihlášky mohou zájemci podávat do konce prosince, vybraní uchazeči mají nástup 1. dubna 2017. „Jedná se o pracovní poměr na dobu určitou do 31. března 2018 s možností prodloužení na dobu neurčitou,“ přiblížil Dočekal. Podle něj je pro výběr čtyř lidí, kteří nastoupí k městské policii, potřeba, aby se do konkurzu přihlásilo minimálně 20 lidí. Zda je však v současné době reálné tento stav naplnit, šéf strážníků nedsdělil.

„Fyzické testy zvládne z deseti adeptů jeden, maximálně dva“

To Městská policie Olomouc hledá po reorganizaci nové strážníky už delší dobu. „Nábor běží kontinuálně od začátku roku. Bohužel se vybírá stále hůř. Zájemci o práci u městské policie přicházejí z velké části nepřipravení, často pohoří už na fyzických testech. Z deseti uchazečů projde jeden, maximálně dva, a to je ještě poté čekají pohovor, psychotesty a prověrka zdravotního stavu,“ přiblížil mluvčí olomoucké městské policie Petr Čunderle.

Náborovou kampaň podobně jako Šumperk nyní rozjíždí také přerovská městská policie, která potřebuje čtyři nové strážníky. „V současné době máme dva strážníky dlouhodobě nemocné, jeden odchází a o jednoho chceme navýšit,“ říká šumperské městské policie Zdeněk Dočekal. Proto šumperská radnice vypsala nový kon-

kurz. Rovněž on sleduje, jak je stále náročnější vybrat vhodné adepty.

„Mládež žijící ve virtuálním světě je udivená, že musí dělat nevirtuální fyzické testy. To je pro ně tvrdý oříšek,“ sdělil Teriaki. A když už někdo projde, pohoří podle něj často buď na psychotestech, nezvládne pohovor, nebo nevyhovuje po zdravotní stránce. „Z posledních dvou výběrových řízení se nám nepodařilo vybrat vůbec nikoho,“ upozornil Teriaki.

V Prostějově, kde nabírali nové strážníky v létě, byli naopak s výběrem spokojeni. „K prvním srpnu se nám podařilo vybrat dva nové částele. Celkem se přihlásilo sedmáct uchazečů. Dá se říct, že jsme byli poměrně úspěšní,“ uvedl ředitel Městské policie Prostějov Jan Nagy.

Podle něj je velkou konkurencí pro městskou policii armáda, hasiči a státní policie. „Všechny tyto složky včetně nás bojují o stejné uchazeče. Stát ale přece jen může nabídnout lepší podmínky,“ myslí si.

Uchazeč, který se hlásí k městské policii, musí splnit fyzické testy, prokázat obecný přehled a orientaci v běžných oblastech, zvládnout psychotesty a prokázat také dobré zdraví. Nastupuje jako civilní zaměstnanec, poté ho čeká tříměsíční kurz. Po jeho splnění musí prokázat svou připravenost pro práci u městské policie před komisí ministerstva vnitra.

Ulice dostala jméno po slavném vědci Šantavém

OLOMOUC O další ulici se rozšiřuje olomoucká městská část Nová Ulice. Dosud bezejmenná cesta s novými rodinnými domy ponese s největší pravděpodobností jméno olomouckého profesora biologie a lékařské chemie Františka Šantavého.

Jméno nové ulice vybrala městská rada z návrhů, které jí předložila kulturní komise města Olomouce. Rozhodnutí radních ještě musí posvětit městské zastupitelstvo, které se sejde příští týden v pondělí.

Ulice, která vzniká postupnou výstavbou nových rodinných domů, navazuje na Balcárkovu ulici.

„Vzhledem k tomu, že její prodloužení nebylo z důvodu vyčerpá-

ní číselné řady orientačních čísel možné, museli jsme přistoupit k novému pojmenování,“ objasnil ke vzniku nové ulice náměstek primátora Pavel Urbášek.

František Šantavý se narodil v dubnu roku 1915 v Hroznové Lhotě a zemřel v březnu 1983 v Olomouci. Po druhé světové válce se podílel na obnovení olomoucké Univerzity Palackého, kde byl v roce 1948 jmenován mimořádným profesorem lékařské biologie, v roce 1955 pak také ještě profesorem lékařské chemie.

Ve svém oboru patřil mezi nejuznávanější československé vědce, publikoval téměř čtyři stovky vědeckých prací.

– Vladimír Onderka

Šumperk přidá k bazénu i venkovní posilovnu

ŠUMPERK Nová venkovní posilovna pro workout a klopená dráha pro kolaře zatraktivní příští rok šumperský areál na Benátkách. Město tak pokročí v plánované proměně nevyužitých ploch u krytého bazénu v rekreační zónu pro všechny generace.

„Benátky byly velmi oblíbeným výletním místem už v období mezi válkami. Snahou města je jim tento status vrátit,“ vysvětlila mluvčí šumperské radnice Olga Hajduková. Plány myslí nejen na dospělé, děti se v areálu například vydovádějí na pirátské lodi s prolézačkami a komfort zvýší i větší parkoviště.

Město do budoucna počítá také s využitím rybníka Benátky k rekreaci, dnes totiž slouží pouze rybářům. Kdysi však fungoval jako plnohodnotná městská plovárna a lidé

se zde proháněli i na lodičkách. Radnice chce oživit i zdejší hostinec, který patří městu a už roky chátrá. Jen na jeho rekonstrukci bude potřeba kolem deseti až 14 milionů korun.

„Chceme také zachovat část starého pavilonu v podobě, jak byl kdysi postaven pro výstavu,“ řekl k plánům šumperský místostarosta Tomáš Spurný.

V areálu na Benátkách už v poslední době vzniklo víceúčelové hřiště s umělým povrchem, lidem zde slouží in-line dráha a nový skatepark. Šumperk už roky připravuje také přestavbu zdejšího krytého bazénu na moderní plavecký areál s tobogánem, vířivkou a saunami. Předpokládané náklady se pohybují mezi 120 a 130 miliony. Rekonstrukce by měla začít příští rok. (rš)

Váš pohled, náš svět. Fotky, které otevírají oči

„To bude dobrý, tyhle umírají brzo!“

„Podívejte se, jak je tlustý!“

„Mně na bráchovi nic divného nepříjde.“

Slova, která dokážou ublížit Co slyšeli rodiče dětí s vzácnou nemocí od lidí na ulici, ukazuje výstava v Pevnosti poznání. Vlevo a uprostřed je 6letý Vojta, který trpí syndromem Hunter. Foto: L. Trčka

Petra Klimková
redaktorka MF DNES

OLOMOUC Jak moc dokážou ublížit nevhodně vyřčená slova, se snaží ukázat ojedinelá fotografická výstava nazvaná Váš pohled, náš svět, která včera začala v olomouckém interaktivním muzeu vědy Pevnost poznání. Autor 27 velkoformátových snímků Lukáš Trčka zachytil v různých situacích děti, jež trpí některým ze vzácných onemocnění. Výroky, které každou z fotek doprovázejí, vyslechli jejich rodiče od známých i neznámých lidí často ještě v době, kdy se smířovali se závažnou a většinou i fatální diagnózou. „Asi nejčastěji a v mnoha různých obměnách jsme slyšeli větu, že náš syn se rád nají. Nebo že kdyby se

mu máma víc věnovala, lépe by mluvil a taky by nenosil plíny,“ shrnula maminka jednoho z fotografovaných dětí Eva Macičková. Jejím šestiletému synovi Vojtovi lékaři před třemi roky diagnostikovali mukopolysacharidózu typu II zvanou syndrom Hunter. Tato vzácná nemoc je způsobena nedostatečnou funkcí životně důležitých enzymů v buňkách, čímž dochází k těžkým poruchám některých orgánů. Děti se rychle mění před očima rodičů. Nedožijí se většinou dospělého věku.

Abyste nemusela bolestivě informace sdělovat každému zvlášť, napsala Eva Macičková všem známým mailovou zprávu. V ní popsala, proč je její Vojta jiný než ostatní děti. Že nemá vypouklé břicho, protože se přejídá. Že se nepožděje ve vývoji, protože je zanedbaný, ale proto, že

je nemocný. Nemístným poznámám se nakonec stejně nevyhnula. „Stávalo se mi to hlavně s cizími lidmi. Jednu dobu mi to hrozně vadilo,“ vzpomněla mladá žena, která se s nepřijemnými pohledy a slovy vypořádala po svém. Synovi pořídila tričko s nápisem: „Nejsem rozžraný ani vyžraný. Jsem Hunter.“ Na zádech má vozičkářský znak. „Od té doby lidé tolik nesledují Vojtu, ale jeho tričko,“ tvrdí maminka. Její syn se na výstavě objevil hned na dvou fotkách. Na jedné z nich kráčí po hřbitově. Na snímku je nápis: „To bude dobrý, tyhle umírají brzo.“ Slova, která Vojtova maminka náhodou slyšela od cizích lidí na ulici.

Expozice s podtitulem Fotografie, které vám mohou otevřít oči je projektem Centra provázení, které fun-

guje při Všeobecné fakultní nemocnici Praha. „Výstava může být svědectvím o každém z nás. Slovem totiž můžeme ublížit i pomoci. A je pouze na nás, co z toho si vybereme,“ uvedla koordinátorka výstavy Pavlína Dupalová.

Centrum provázení oslovilo fotografa Lukáše Trčku, který fotil děti na různých místech v Česku. „Poznal jsem skvělé a silné lidi, kteří se musí vypořádávat s nelehkým osudem. Ovlivnili mě vnímání a odhalili mi spoustu věcí, které mi byly do té doby neznámé. Jsem za tuto zkušenost nesmírně rád a doufám, že výstava pomůže rodinám, pro které především vznikla,“ řekl Trčka.

V Česku se každý rok narodí stovky dětí, které přišly na svět s některým ze vzácných onemocnění. Na většinu z nich nemá současná medi-

cína účinný lék. Právě těmto rodinám pomáhá Společnost pro mukopolysacharidózu a Centrum provázení, které sídlí od roku 2015 na Klinice dětského a dorostového lékařství Všeobecné fakultní nemocnice v Praze. Za vznikem centra stojí olomoucký vysokoškolský profesor Jan Michalík, který se podpoře rodin věnuje přes 20 let: „Cílem výstavy není šokovat, ale ukázat život rodin takový, jaký bývá. Složitý, plný lásky, obětování, ale i strachu a bolesti.“

Výstava vznikla díky projektu Podpora provázení rodin dětí se vzácným onemocněním financovanému z Norských fondů. V Laudonově sále Pevnosti poznání bude k vidění do 2. ledna. Poté putuje do Prahy, Plzně a Brna, odkud se na jaře opět vrátí do Prahy.